

DET KONGELIGE
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENT

Statsråden

Helse- og omsorgskomiteén
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref
2022/2230

Vår ref
22/2195-

Dato
1 juni 2022

Dokument 8:247 S - Representantforslag om like konkurransevilkår for servicehandelsnæringen¹

Jeg viser til brev av 19. mai 2022 der Helse- og omsorgskomiteén ber om min uttalelse til representantforslaget fra Morten Stordalen, Silje Hjemdal, Hans Andreas Limi, Terje Halleland, Sivert Bjørnstad og Terje Hansen om like konkurransevilkår for servicehandelsnæringen i Dokument 8:247 S (2021-2022).

Innledningsvis vil jeg vise til at alkoholholdige drikkevarer ikke er en vanlig vare på lik linje med andre varer som selges i dagligvarebransjen. Bakgrunnen for at det er strengt regulert hvem som skal kunne selge alkohol, er at alkohol kan medføre skader og problemer for den som drikker, pårørende, andre tredjepersoner, arbeidslivet og for samfunnet. Formålet bak alkoholloven er i størst mulig utstrekning å begrense de samfunnsmessige og individuelle skader som alkoholbruk kan innebære.

Forbudet mot å gi salgsbevilling for alkoholholdig drikk til bensinstasjoner og kiosker er fastsatt i alkoholforskriften § 3-4. Bestemmelsen har til hensikt å begrense tilgjengeligheten til alkohol, ved å begrense antall steder forbrukerne kan få tilgang til å kjøpe alkohol. «Bensinstasjon» er i bestemmelsen definert som «utsalgssted som i det vesentlige selger bensin, olje og andre varer som er nødvendig for drift av eller vedlikehold av motorkjøretøyer og motorbåter». «Kiosk» er definert som «utsalg som i det vesentlige selger kioskvarer».

Jeg ser at det er en utvikling i servicehandelsnæringen ved at bensinstasjoner og kiosker i noen lokalsamfunn fungerer som dagligvarebutikker. Bevillingsmyndigheten, altså kommunene, må foreta en helhetsvurdering av det enkelte utsalgssted ved behandling av søknad om bevilling for salg av alkoholholdig drikk gruppe 1. Jeg viser til Helsedirektoratets rundskriv om alkoholforskriften hvor det fremgår at det i vurderingen av om omsetningsstedet

må betraktes som bensinstasjon eller dagligvarebutikk, er sentralt hvilke vareslag bruttoomsætningen er knyttet til og hva slags type virksomhet utsalgsstedet etter en helhetsvurdering fremstår som.

I Hurdalsplattformen er det slått fast at regjeringen vil videreføre en restriktiv alkoholpolitikk. Det innebærer blant annet å opprettholde virkemidler som begrenser tilgjengeligheten av alkoholholdig drikk og dermed begrenser totalforbruket av alkohol i befolkningen. Ved å åpne for salg av alkoholholdig drikk fra servicehandelsbedrifter som må anses som bensinstasjon eller kiosk etter alkoholforskriften, vil man oppnå det motsatte – nemlig å øke tilgjengeligheten.

Hva gjelder utlevering av alkoholholdige drikkevarer som er bestilt over internett, stiller dette seg annerledes enn salg av alkohol over disk ved at forbrukeren allerede har gjennomført handelen før bensinstasjonen oppsøkes. Dersom regelverket skulle åpnet for salg av alkoholholdig drikk på bensinstasjoner, ville det medført at også de som ikke på forhånd har tatt et aktivt valg om å kjøpe alkohol vil få tilbud om det. Dette er ikke i tråd med formålet om å begrense tilgjengeligheten til alkohol som ligger til grunn for forbudet i alkoholforskriften mot å gi salgsbevilling for alkoholholdig drikk til bensinstasjoner og kiosker.

Jeg kan derfor ikke støtte forslaget om åpne opp i regelverket for at bensinstasjoner og kiosker skal kunne få bevilling til salg av alkoholholdig drikk. Forslaget vil svekke et viktig virkemiddel for å begrense forekomsten av alkoholrelaterte skader og problemer.

Med hilsen

Ingvild Kjerkol